

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. T.**, zastoupeného advokátkou Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, tř. T. G. Masaryka 1118, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, čj. MV-36962-3/OAM-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 5. 2025, čj. 17 Az 11/2025-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. et Mgr. Simoně Pavlicové **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 10 500 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Ruské federace a dne 2. 3. 2025 podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný řízení o opakované žádosti v souladu s § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (*zákon o azylu*), zastavil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Plzni, který žalobu zamítl.

[2] Žalobce (*stěžovatel*) rozsudek krajského soudu napadl kasační stížností podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s., ve které namítá zejména nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku a splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany.

[3] Podle § 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu je kasační stížnost nepřípustná v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

[4] Podle § 2 odst. 1 písm. g) se pro účely zákona o azylu rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná

toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o

1. kterékoli předcházející žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje nebo se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná,
2. druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, 15a, 17 nebo 17a, nebo
3. řízení o druhé žádosti bylo zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).

[5] Ze spisového materiálu vyplývá, že se v nyní posuzované věci jedná v pořadí již o čtvrtou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. O první žádosti ze dne 19. 6. 2019 žalovaný rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu u Městského soudu v Praze, který ji odmítl. Řízení o druhé žádosti ze dne 8. 11. 2020 žalovaný zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť stěžovatel podal opakovanou žádost. Stěžovatel rozhodnutí o zastavení řízení napadl žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 16. 4. 2021 zamítl. Stěžovatel následně dne 22. 7. 2021 podal třetí žádost o mezinárodní ochranu, o které žalovaný rozhodl tak, že se řízení zastavuje z důvodu nepřipustnosti opakované žádosti. Rovněž toto rozhodnutí napadl stěžovatel u Krajského soudu v Ostravě, který jeho žalobu dne 27. 10. 2021 zamítl.

[6] Z výše uvedeného je proto zřejmé, že v nyní posuzované věci je předmětem přezkumu další opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jelikož podle § 32 odst. 8 písm. a) stejného zákona platí, že kasační stížnost není v případě opakované žádosti o mezinárodní ochranu přípustná, odmítl zdejší soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[7] Na tomto závěru nemění nic ani nesprávné poučení krajského soudu o možnosti podat kasační stížnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, 737/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 12. 12. 2024, čj. 3 Azs 116/2024-50), jelikož nesprávné poučení nemůže nahradit chybějící podmínku řízení.

[8] K argumentaci doplněné ustanovenou zástupkyní zdejší soud ve stručnosti uvádí, že napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud v něm především zdůraznil, že se jedná již o čtvrtou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany a bylo proto nutno pouze přezkoumat, zda se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností lze důvodně domnívat, že by stěžovatel mohl být vystaven pronásledování a že mu hrozí vážná újma. Žádné takové okolnosti však stěžovatel neuvedl a krajskému soudu proto v tomto ohledu není co podstatného vytknout.

[9] Rozhodující je tedy skutečnost, že shora citovaná kogentní zákonná úprava neumožňuje v případě už třetí (natož čtvrté) žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané stejnou osobou podání věcně projednatelné kasační stížnosti. Proto se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat ani argumentací týkající se aktuálních osobních poměrů stěžovatele a nemohl v tomto směru ani doplnit dokazování tak, jak stěžovatel navrhuje.

[10] Za této procesní situace Nejvyšší správní soud již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by to bylo neúčelné.

pokračování

[11] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2025, čj. 10 Azs 120/2025-11, ustanovena k ochraně jeho práv zástupkyně Mgr. et Mgr. Simona Pavlicová, advokátka, a její hotové výdaje proto platí stát. Soud přiznal zástupkyni stěžovatele odměnu za dva úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a také za doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna za každý úkon právní služby činí 4 620 Kč (§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Vedle toho náleží zástupkyni také náhrada paušálních nákladů, která činí 450 Kč za každý jeden úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu).

[13] Náhrada cestovních nákladů zástupkyně stěžovatele při návštěvě klienta v zařízení pro zajištění cizinců dne 1. 7. 2025 na trase Frýdek-Místek – V. L. a zpět při průměrné spotřebě benzínu osobního automobilu (podle doloženého technického průkazu) 6,3 l/100 km a sazbě 35,80 Kč/l [§ 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025] činí zaokrouhleně 59 Kč a náhrada za používání osobního automobilu při ujetých 26 km a sazbě 5,80 Kč na 1 km [§ 1 písm. b) téže vyhlášky] činí po zaokrouhlení 151 Kč. Celkem tedy 210 Kč. V souvislosti s cestou náleží zástupkyni náhrada za promeškaný čas ve výši 150 Kč za 1 započatou půlhodinu (§ 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu).

[14] Zástupkyni stěžovatele tedy náleží odměna ve výši 10 500 Kč. Tato částka jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu